

2243 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan

de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van Wet tot beëindiging der toepasselijkheid op de *Nederlandse Antillen* van de op 2 Juni 1934 te Londen ondertekende herziene Schikking van Madrid van 14 April 1891 betreffende de internationale inschrijving van fabrieks- of handelsmerken.

De toelichtende memorie, die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Het Loo, 26 Juli 1951.

JULIANA.

2243 2

ONTWERP VAN WET

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, dat de Schikking van Madrid van 14 April 1891 betreffende de internationale inschrijving van fabrieks- of handelsmerken, zoals deze laatstelijk is herzien te Londen op 2 Juni 1934 (*Staatsblad* No. I 539) zal ophouden toepasselijk te zijn op de Nederlandse Antillen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Enig Artikel.

Wordt goedgekeurd, dat overeenkomstig artikel 11, lid 7, van de op 2 Juni 1934 te Londen ondertekende herziene overeenkomst van Madrid betreffende de internationale inschrijving van fabrieks- en handelsmerken jo artikel 16bis, lid 2, van het eveneens op 2 Juni 1934 te Londen ondertekende herziene Unieverdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom, ter kennis van de Regering van de Zwitserse Bond zal worden gebracht, dat eerstgenoemde overeenkomst zal ophouden toepasselijk te zijn op de Nederlandse Antillen.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te de

De Minister voor Uniezaken
en Overzeese Rijksdelen,

De Minister van Buitenlandse Zaken,

De Minister van Economische Zaken,

De Minister van Justitie,

Handelingen der Staten-Generaal Bijlagen 1950—1951

2243 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nederland is, mede voor Suriname en de Nederlandse Antillen, aangesloten bij de Unie tot bescherming van de industriële eigendom, opgericht door het Unieverdrag van Parijs van 20 Maart 1883, alsmede bij de Unie van beperkte omvang, gevormd krachtens de Schikking van Madrid van 14 April 1891, betreffende internationale inschrijving van fabrieks- en handelsmerken. Beide regelingen zijn laatstelijk herzien te Londen, 2 Juni 1934 (de tekst der herziene regelingen is bekendgemaakt in *Staatsblad* no. I 539).

Het Unieverdrag van Parijs bevat met betrekking tot de bescherming van fabrieks- en handelsmerken het beginsel, dat de onderdanen van de aangesloten landen van de Unie gelijke bescherming zullen genieten als de nationalen, mits zij de voorwaarden en formaliteiten nakomen aan de nationalen opgelegd. Onder de formaliteiten, voorgeschreven in verband met de bescherming van fabrieks- en handelsmerken, wordt een eerste plaats ingenomen door de inschrijving (depot) van de merken bij de in de betrokken landen daarvoor aangewezen bureaux.

Met het doel het verkrijgen van die inschrijving en de daaraan verbonden rechten in de diverse landen te vergemakkelijken, is de Schikking van Madrid gesloten. De onderdanen van elk der daarbij aangesloten landen behoeven slechts het in hun eigen land ingeschreven merk door tussenkomst van hun nationaal merkenbureau te deponeren bij het Internationaal Bureau te Bern; dit schrijft het merk onverwijld in en geeft van die inschrijving kennis aan de aangesloten landen.

De praktijk heeft uitgewezen, dat die regeling in haar huidige vorm voor de Nederlandse Antillen hoe langer hoe meer bezwarend wordt. Als gevolg van haar vrijgevege bepalingen zijn daar te lande sinds 1 Januari 1894, toen de Schikking op de Nederlandse Antillen van toepassing werd, ruim 100 000 merken ter inschrijving aangeboden, waarvan, naar de ervaring heeft geleerd, slechts een klein gedeelte wordt gebruikt. Op deze wijze is in de loop der jaren in de Antilliaanse registers als het ware een opeenhoping van ongebruikte merken ontstaan, waarin voor de werkelijk belanghebbenden een beletsel gelegen is voor het verkrijgen van inschrijving hunner merken. Het Merkenbureau kan immers, ingevolge artikel 9 van het Reglement Industriële Eigendom Koloniën 1912, de inschrijving van een merk weigeren, indien het geheel of in hoofdzaak overeenstemt met dat, hetwelk voor dezelfde soort van waren door een ander is ingeschreven.

Daar tegenover staat, dat in de Nederlandse Antillen blijkbaar geen behoefte bestaat aan internationale bescherming der lokaal ingeschreven merken, immers sinds bovengenoemde datum van 1 Januari 1894 is van geen enkel Antilliaans nationaal merk de internationale inschrijving verzocht.

Bovendien vereist de gebondenheid van dit Rijksdeel aan de onderhavige regeling een zodanige arbeid en brengt een juiste en doelmatige uitvoering daarvan zodanige kosten met zich, dat deze niet geacht kunnen worden in een juiste verhouding te staan tot het te beschermen belang.

Ondergetekenden zijn er zich van bewust, dat tegen beëindiging van de toepasselijkheid der Schikking uit een oogpunt van internationale samenwerking bedenkingen kunnen worden aangevoerd, zomede, dat zulks bij de Nederlandse industrie misschien als een bezwaar zal worden gevoeld. Wat dit laatste betreft, de belangen van de Nederlandse industrie zijn gewaarborgd door de bepaling van artikel 2 van het Reglement Industriële Eigendom Koloniën 1912, dat het recht tot uitsluitend gebruik van een merk in de overzeese Rijksdelen toekent aan hem, die daarvan het eerste gebruik heeft gemaakt in deze Rijksdelen zelf óf in Nederland, en dat dus aan het eerste gebruik in Nederland gelijke bescherming verleent als aan het eerste gebruik in de overzeese Rijksdelen. Overigens blijft nationale inschrijving van merken in de Antillen mogelijk om zich het vermoeden van eerste gebruik te verzekeren. Het door de uittreding veroorzaakte verschil ligt dus alleen hierin, dat men, om zich in de Antillen het aan inschrijving ontleende vermoeden van eerste gebruik te verzekeren, niet langer de eenvoudige weg van internationale inschrijving zal kunnen volgen, maar zijn merk ter nationale inschrijving in de Antillen zal moeten inzenden.